

Louise-Marie

26 år, læser kunsthistorie og museologi. Hun tænker på sit speciale som Mumbai – stor, uoverskuelig, men spændende og fuld af oplevelser, hvis man har sine sanser åbne.

Baggrund

Louise-Marie kommer fra Ringkøbing og er datter af to folkeskolelærere. Efter gymnasiet arbejdede hun som pædagogmedhjælper i sin hjemby og var hun på højskole, hvorefter hun (ligesom en del af højskolekammeraterne) flyttede til Aarhus for at læse.

At valget faldt på kunsthistorie, var lidt tilfældigt. Hun havde malet en del på højskolen, men søgte i første omgang ind på Nordisk, fordi dansk havde været hendes yndlingsfag i gymnasiet. Faget var dog mere sproghistorisk orienteret og mindre kreativt, end hun havde forventet, og efter et år skiftede hun til kunsthistorie.

Siden højskolen har hun været kæreste med Mads, og de bor i en lejelejlighed på Frederiks Allé sammen. Han blev uddannet folkeskolelærer for et år siden. Mads' enorme højtalere fylder godt i deres lille stue, som de har indrettet med møbler fundet i storskrald eller købt i genbrugsbutikker. På væggene hænger flere af Louise-Maries egne malerier, blandt andet et meget kulørt og abstrakt portræt af Mads.

Fritiden fylder meget for Marie-Louise. En gang om ugen synger hun i et rytmisk kor, og så er hun Zumbainstruktør i Fitnessworld. Det betyder meget for hende at lave aktiviteter, hun bliver glad af. Derfor valgte hun også Aros' børneafdeling som praktiksted – børn har sådan en forfriskende umiddelbar og uimponeret tilgang til kunsten, synes hun.

Specialeskrivning

Louise-Marie skriver speciale om kunstformidling for børn. Specialet har endnu ingen titel. Emnet blev hun inspireret til i sin praktikperiode. Hun har lånt fire bøger om specialeskrivning og bladret i dem, og så har hun talt meget med sine venner og sin kæreste om specialeprocessen og fået en masse forslag til, hvordan hun skal gribe specialearbejdet an.

Et af forslagene gik på at skrive logbog, og det forsøgte hun sig med, men gik i stå efter fem dage. Det føltes lidt fjollet at skrive en masse, som ingen andre skulle se eller bruge til noget. Hun prøvede også at lave ugeskema, men synes det var virkelig svært at planlægge, hvad man skulle lave på en givet dag. Og hvis hun ikke fik lavet det planlagte, hvad så? Der var ingen tydelige konsekvenser.

Marie-Louise arbejder delvist hjemme, delvist på en læseplads på Statsbiblioteket de dage, hun kommer tidligt nok af sted til at få en. Så møder hun som regel nogle medstuderende, som hun drikker kaffe og spiser frokost med. Andre dage laver hun aftaler med medstuderende om at mødes hjemme hos hinanden. Det sociale betyder meget i forhold til at komme igennem dagene og holde gejsten oppe, har hun fundet ud af.

Hun er specialeaktiv alle hverdage nogenlunde mellem kl. 9 og 14-15 stykker, men føler sig ikke særlig produktiv. Hun synes, hun bruger lang tid på at komme i gang hver formiddag og tit bare sidder og kigger på computeren. Overspringshandlinger er også fristende: rydde op, ringe til sine forældre, forberede zumbaundervisning, bage brød, gå på Facebook og Pinterest.

Vejlederen opfatter hun som en lidt fjern figur, og hun tænker meget på, at han en dag skal bedømme specialet. Derfor er hun ikke meget for at aflevere ufærdig tekst til ham.

Hun har en ældre pc og en Samsung-telefon, hun fik i julegave af sine forældre for et par år siden.

Typisk arbejdsdag

09.00-10.00 Kaffe og snak. Facebook og Pinterest.

10.00-11.00 Rydder op og sætter ting i system.

11.00-12.00 Læser og skriver lidt.

12.00-13.30 Frokost med studieveninde på nærliggende café.

13.30-15.00 Svingende arbejdsindsats.